

1. Отож, має срібло своє джерело, і є місце для золота, де його чистять,
2. залізо береться із пороху, з каменя мідь виплавляється.
3. Людина кладе для темноти кінця, і докраю досліджує все, і шукає каміння у темряві та в смертній тіні:
4. ламає в копальні далеко від мешканця; забуті ногою людини, висять місця, віддалені від чоловіка.
5. Земля хліб із неї походить, а під нею порито, немов би огнем,
6. місце сапфіру каміння її, й порох золота в ній.
7. Стежка туди не знає її хижий птах, її око орлине не бачило,
8. не ступала по ній молода звірина, не ходив нею лев.
9. Чоловік свою руку по кремінь витягує, гори від кореня перевертає,
10. пробиває у скелях канали, і все дороге бачить око його!
11. Він загачує ріки від виливу, а заховані речі виводить на світло.

12. Та де мудрість знаходиться, і де місце розуму?

13. Людина не знає ціни їй, і вона у країні живих не знаходиться.

14. Безодня говорить: Вона не в мені! і море звіщає: Вона не зо мною!

15. Щирого золота дати за неї не можна, і не важиться срібло ціною за неї.

16. Не важать за неї офірського золота, ні дорогого оніксу й сапфіру.

17. Золото й скло не рівняються в вартості їй, і її не зміняти на посуд із щирого золота.

18. Коралі й кришталі і не згадуються, а набуток премудрости ліпший за перли!

19. Не рівняється їй етіопський топаз, і не важиться золото щире за неї.

20. А мудрість ізвідки проходить, і де місце розуму?

21. Бо вона від очей усього живого захищена, і від птаства небесного скрита вона.

22. Аваддон той і смерть промовляють: Ушима своїми ми чули про неї лиш чутку!

23. Тільки Бог розуміє дорогу її, й тільки Він знає місце її!

24. Бо Він аж на кінці землі придивляється, бачить під небом усім.

25. Коли Він чинив вагу вітрові, а воду утворював мірою,

26. коли Він уставу складав для дощу та дороги для блискавки грому,

27. тоді Він побачив її та про неї повів, міцно поставив її та її дослідив!

28. І сказав Він людині тоді: Таж страх Господній це мудрість, а відступ від злого це розум!